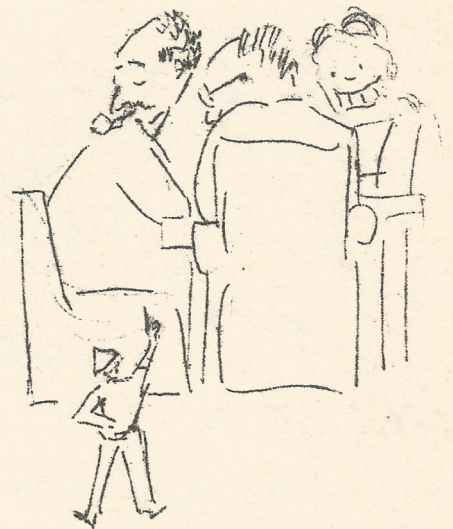

עלון כפר מנחם

21. 3. 80
מס. 106 (456)

" דשנו רבות בזמן האחרון בבעיות כלכלה ומשק, אמר יוסלה בשיחת הקיבוץ האחרונה, ומסקנתו: אין צורך בעוד בירורים וחוגים והרצאות לקראת המועצה הכלכלית של הקבה"א המתכנסת ביום ראשון זה. ייתכן שהצדק אתו, אך הסוגיה אחת לא דיברנו כלל, והיא לא רק אידיאולוגיות ועקרונות, אלא כבר מעשית מאוד - והולכת ומחריפה מיום ליום, לגבי כל התנועה וגם לגבי כפר מנחם. הבה נוודה מה אומרים ראשי הפרקים בשאלה זו של:

הקיבוץ והתנועה - גבולות האוטונומיה

3. קיטוב הולך וגדל בין הקיבוצים. קיימת סכנה שכתוצאה להתלות הנוברת ייפגעו היוזמה וכושר הניהול העצמי של קיבוצים חלשים. - אבני היסוד לעצמאות הכלכלית והבטיח לתפיסת הקיבוץ הארצי את הקיבוץ כיחידה אוטונומית. מתעוררת השאלה: מה הם גבולות האוטונומיה? האם החלטות שמקבל הקיבוץ מחייבות מראש (או בדיעבד) את התנועה? מה גם שהחלטות כאלה יכולות להתקבל בניגוד להחלטות המתגבשות בתנועה. מניעת עזרה, כמוה כהתערבות בהכרעה הקיבוץ ושליטת עצמאותו! יש כאן דילמה קשה שהעמיקה לאחרונה ומחייבת פתרון.

שתי הנחות יסוד מנחות את הפעילות הכלכלית והיחסים שבין הקיבוץ והתנועה:
* הקיבוץ הוא יחידה כלכלית עצמאית או-טונומית כל עוד הוא פועל במסגרת העקרונות והנורמות התנועתיים.
* התנועה מקיימת עזרה הדדית וערבות הדדית המוצאת את ביטויה בפעולת המוסדות הכלכליים.

יחסי הגומלין בין הקיבוץ לתנועה טעונים כחינה מחודשת נוכח המציאות החדשה:
1. היעדר כמעט מוחלט של סיוע חיצוני;
2. כתוצאה מכך - הגברת כוחה הפיננסי של התנועה ותלותו של הקיבוץ בה;

חג

בכל חברה ותרבות מתחלק הזמן לשני פרקים יסודיים :

החול, שהוא הפעילות הרגילה, השגרתית שבו עוסק האדם,

והחג בו פונה האדם לפעילות טמלית, במיוחד לטקסים, מתוך התרוממות רוח.

חגיגתם אוניברסליים במהותם, אלא שכל עם - קשרים מיוחדים לו עם עברו, עם מאורע מיוחד, תאריך מסויים, סיטואציה היסטורית ייחודית.

מדי שנה, אינה באה רק כדי לזכור פרק בדברי ימי ישראל. מטרתו לקשר את העבר עם ההווה ולגשר בינם לבין

העתיד. והרי היציאה מעבודת ושיעבוד איננה עדיין חירות. היא מושג שלילי גרידא, שלילת השיעבוד, ואילו החירות היא מושג חיובי מלא. חירות היא בנייה למסגרת אחרת, חדשה, יצירת אומה.

חירות עמנו היא חזרה לכוחות יצירה לאומיים והיא מותנית בשחרור מהותו הלאומיים

המיוחדת, התחדשות הבנויה על קשר

לעבר. מדינה עצמאית עדיין לא

מבטיחה שחרור מלא: הוא יבוא רק

עם חזרה למקורות, לטורסיס,

לערכים המיוחדים לעמנו.

אל מגמה ערכית זו של גאולה

וחירות נקשרות רוב המצוות

החשובות של עם ישראל,

בעיקר רוב המצוות החבר-

תיות: איסור מכירת עבד

עברי, איסור לחץ והונאה

הגר, איסור נשך ותרבות,

איסור עוול במשפט ובמידה,

במשקל ובמסורה, וכן מצוות לקט, שכחה

ופאה ועוד רבות אחרות.

החג היהודי הוא מצודה חברתית-לאומית

סעונה זכרון ורגש. הוא תמצית ההיסטוריה-

ריה במבעה האופטימי - במועד אחד.

הוא מקור לזהות, לבטחון, להשתייכות.

בתקופת יצירת החגים בקיבוץ ועיצובם,

התייחסו לחג כביטוי לערכים. כיום

"מבצעים" את החג - יש נוכחות רבה

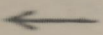
אבל השתתפות מועטה. ההתייחסות היא

ביצועית-ארגונית-בידורית.

החג ממלא צורך כלל-אנושי. שני מרכיבי-ביטוי עיקריים לו: האחד מגביר ומחזק את זיקתנו לערכים מוסריים, לאומיים, חברתיים. השני מטרתו להפיג מתח נפשי. פורים הוא דוגמה לשני; ואילו פסח, הבא עלינו לטובה, דוגמה למרכיב הראשון.

וכר יציאת מצריים אינו בבחינת זכרון היסטורי בלבד. חג החירות נועד לתת ביטוי מחשבותי-ערכי להבנת מהותם של מושגים יסודיים - שיעבוד וגאולה, עבדות וחירות - בחוויית קיום האומה הישראלית. החובה לספר ולחזור ולספר ביציאת מצריים

מפ"ם

בשלב מעבר

תמו אסיפות החברים בסניפים ובקיבוצים שלקראת הוועידה, תמו הוויכוחים וההצבעות בוועידה עצמה ואפילו מבול הפרסנויות שהת-פרסם ב"על המסמר" לאחר הוועידה נראה כי הגיע לקיצו ...

ועכשיו לפנינו העבודה עצמה: יישום ההחל-טות (של הוועידה) כלטונן, ניהול שיחות עם מפלגת העבודה ומעל לכול - התייצבות לארגון וגיוס המפלגה לעמידה במאבקים ציבו-ריים ופוליטיים בנושאי חברה ומסק, בסמירה על השלום הרך עם מצריים והרחבתו אל עבר "השותפים" האחרים לסכסוך ההיסטורי במזרח התיכון.

המפלגה נמצאת בימים אלה בשלבים ראשוניים של התארגנות מחודשת. בישיבת המרכז נבחר צוות מזכירים חדש וזה נתון בהתארגנות עצמית לקראת הגשת תכנית עבודה שנתית ותקופתית לכל חלקי המפלגה, מגזריה ומוס-דותיה.

הפעילות המפלגתית ומפת הפעילות הולכות יד ביד ממועד למועד. שורה של פעילים חברי קיבוץ וגם אחרים "משכו" את פעילותם, בבית המרכז ובסניפים, עד לוועידה ומסיימים אותה בימים אלה. כיום אנו נכ-נסים לעידן הגיוס שלקראת הבחירות - כך דרכה של המפלגה וזו דרכם של פעילים.

הבה נקווה ששלב המעבר מהוועידה להחגיגות המחודשת יקצר ושנת 1980 תהיה שנה ברוכה ומלאת פעילות למפ"ם.

מתוך "ידיעון" - לפעילי מפ"ם

התסכול בא לנו מהכפירה, בהתחלה כפרנו באמונת אבותינו, עכשיו אנו כופרים באמונתנו אנו. אם בדורנו לא נצליח להשיב לחג את כבודו, הודו וקדושתו, נמשיך לנדוד בדרכי תסכול וריקנות. אנו חייבים להחזיר לבנינו מקורות יניקה לדורות הבאים.

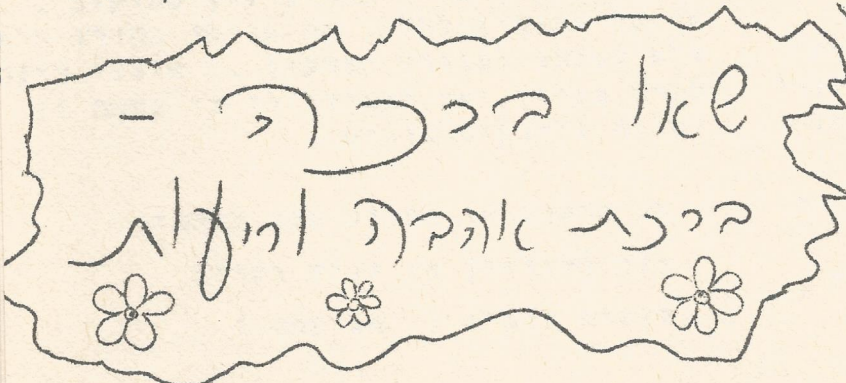
צוות פסח רואה בראש דאגותיו את הצורך להחזיר לסדר פסח את מקומו המרכזי בהיינו.

אנו פונים לכל הציבור להטות שכס ולהחזיר לנו את הרוח, הרגש והרצינות החבויים בסדר פסח שלנו. התכוונן לחג שלך - לא של בידור וקלות ראש אלא של התייחדות רצינית עמוקה ומשותפת עם מקור גאווה לאומית!

בשם צוות החג

ד ל י ה

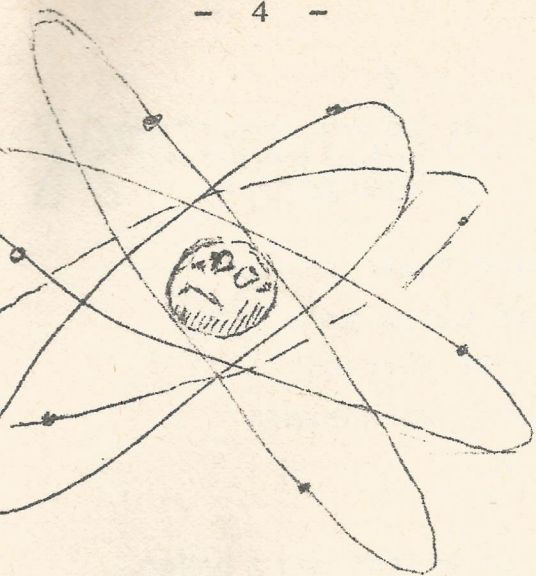
וגם אנחנו מצטרפים לברכת כל הקיבוץ, לצביה, ליריב ולעטרנו-כתבנו הנאמן:

והם מבקשים לפרסם: לכל מי שטרח, הכין וערך, ועזר בחתונתנו הרבה תודות מכל הלב ממשפחותינו ומאיתנו - צ ב י ה ו א ר י ה

צוות מעובדי הקרמיקה ערך יתגייס לזוג הצעיר קלף נאה, מקושט ימצוייר, נבו הכתובת הסקורית הזאת: זכר זאב עם כבש ואריה עם צביה ירבץ ...

מה שלום "סמ"ך"?

הגרעין מונה כיום 15 חברה ; זה אולי גרעין קטן אך לדעתי יותר טוב . 7 בנות ו-4 בנים משרתים בקו הקדמי, בגליל העליון, אך כרגע נמצא שם רק בן אחד - היתר בבתי חולים ובתי הבראה . השאר מצויים : ספיר וחיים בקורס מ"כים , לבנה חובשת בגדוד ואילו רונית מלאכי בתל"ת (מדריכה בנוער העובד, בסניף רחובות) .

בתקופת האימון האחרונה של הבנים היו הרבה הפרות משמעת ותפקוד לקוי, ואלמלא התערבותנו האינסטנטיבית היו החברה כמעט ללא יוצא מן הכלל מבליים תקופת-מה בצורה בלתי-נעימה . כרגע המצב רגוע יחסית והאווירה טוהרה בהרבה . אנו מקווים להמשיך ולשפרה .

בתקופה האחרונה נופו 3 בנים מהגרעין, מאחר שלא התאימו למסגרת, לא ראו את עתידם בכפר מנחם כדבר רציני ועם זה פגעו במבנה הגרעין .

עם הגרעין עובד זה קרוב לחודשיים צוות חדש : תלמה , צבי בן אריה וכותב שורות אלה .

כיום עולה צוות המדריכים לרמות נפתלי אחת לשבועיים : להדרכה, ערב גרעינים, שיחות ובילוי . הבנות באות הנה אחת לשבועיים והבנים צריכים להגיע אחת לשלושה שבועות . כאן נעשה ארגון ונקיון בחדריהם וסביבתם והוכן חדר שהו פינת מטבח, מחסן וחדר אורחים, מצוייד בגז, מיחם וכל הדרוש להנעמת הערב .

בתקופת היותם בעמיר, עבר הגרעין מסבר קשה, בעיקרו חברתי ולצדדי גם ביחסיים הבין-אישיים . לדעתי חרט לכך רבות חוסר הקשר עם המדריכים אשר הגיעו פחות מדי לעמיר לביקורים, וכך בגלל חוסר יחס רציני מצד מוסדות הקיבוץ . (אינני בא לבקר אף אחד אלא לקבוע עובדה מצערת .) נדמה לי שהיחס המיוחד כלפי גרעין "סמ"ך" (והוא איננו שלילי : כך צריך לשפל בגרעין !) ובזמנית חוסר יחס וליווי לא-מספיק של "יסמ"ך" - אלה היו הגורמים המדרבנים ביצירת האווירה העכורה ששלטה בגרעין .

מספר בקשות לנו, המדריכים, מהחברים :

- א. קבלו את החברה קצת יותר במאור פנים ! שוחחו איתם, הזמינו אותם לכוס קפה - זה חשוב ומחמם את הלב !
- ב. בקשה קצת חריגה, אך לדעתי מחוייבת המציאות : בתקופה האחרונה עזבו והועזב מספר בנים אשר הגרעין אינו מעוניין בהם לא בכפר מנחם ולא בתוך הגרעין . מצד שני איננו יכולים להתערב אם חבר קיבוץ מזמין אליו חבר גרעין שהועזב . אך על המזמין להליך את אורחו בחדרו הוא ולא לשלחו למגורי הגרעין . אינני רוצה לפרט בעלון, אך האמינו לי כי בקשה זו יש לה נימוקים טובים .

תפקיד ראשון טראינו לנכון לעטוק בו היה שיחה כללית עם הבנות ששהו לאחרונה בקיבוץ ועם הבנים בזמן האימון, וכך שיחות אישיות רבות - ואכן יש שיפור ניכר באווירה .

אגב, בעקבות אותו מצב קשה שאליו נקלע הגרעין, באה פניה מפיקוד הנח"ל לפיזורו ופירוקו . במאמץ רב מצידנו, אשר המז-כיר היה שותף לו, ובשיחה רצינית של מדור הגרעינים בקבה"א עם מפקד הנח"ל, הוחלט להסאיר את הגרעין על כנו .

אם התקרב חג האביב אנו מאחלים לנו ולגרעין כי נגיע בקרוב לימים טובים ! חג שמח !

עיטורי העלון הזה :
א ב י ג ד ו ר , ז' ו ז' י

איך לחסוך בתקציב ולהבריא

יש תקציבים שלא רק כדאי לחסוף בהם אלא רצוי מאוד לחסוף בהם !
בראש וראשונה זהו תקציב הבריאות . אמנם אין זה תקציב קבוע מראש
אלא מותנה בהתרחשויות במשך השנה ובמצב בריאותם של החברים,
אבל יש הרבה מאוד שאנחנו יכולים לעשות כדי להוריד את ההוצאות
ולשמור על בריאות חברינו .

ראשית כל על ידי קיום החלטת
הקיבוץ שלא לעסן בחדר האוכל
בשעת הקרנת סרט או הצגה !

ראשית כל - ה ב ט י ח ו ת : למנוע
תאונות בעבודה ובבית, להיות ערים
למצבי סכנה העלולים להתהוות ממקורות
חשמל לקויים, ממכונות, מאבני נגף
בדרכים, מבגדים לא-מתאימים לעובדים
ליד מכונה, אפילו מכלי עבודה רגילים
פגומים . בקיצור - להיות תמיד ערים
למה שעלול לקרות !

(אגב, בחצור וגם ברבדים מצליחים לקיי
החלטה זו, מדוע לא אצלנו ?)

שנית - מ נ י ע ת מ ח ל ו ת .
והרי הן גורמות הרבה טבל ואבדן ימי
עבודה . זה אפשר להשיג ע"י הרחקת
גורמי המחלות וע"י אי-זיהום האוויר
סאותו אנו נושמים .

יש חברים הנמנעים מלכבוא לראות סרט או
מופע אחר רק משום שהאולם מלא עסן !
איך יכולים בקולנוע בעיר להחאפק ולא
לזהם את האוויר

ולהפריע קטות
לאחרים ? כי
כאן אין
שוטרים ?

דבר ידוע הוא וגם מוכח

שהעיסון מזיק לבריאותו של

המעסן ושל אלה הנמצאים במחיצתו !

כעולם ובארץ קמו אגודות הנאבקות בנגע
העיסון, כמו "האגודה למלחמה בסרטן" .
הן מפרסמות מודעות בעתונות וברדיו ,
מכינים סרטונים בשלויזיה המראים בדיוק
את הנזק הנגרם לריאות ולכלי הדם מהעסן
ומהזפת ומהניקוטיין החודרים אליהן .

מדוע אין אצלנו ועדה שמתפקדה
להילחם בעיסון ולחנך את ילדינו
לא להתחיל לעסן ? מדוע דווקא
מדרבנים אצלנו את הנוער להתחיל
לעסן - על ידי חלוקת סיגריות
ללא הגבלה ?

האם לא רצוי להשתמש בתקציב זה כדי
לחנך ולהשפיע על הנוער שלנו שלא
יפול במלכודת הניקוטיין ולא ייהפך
לעבד הסיגריות ?

איל עושים את זה ?

הסיגריה היא הדבר האחרון שהקיבוץ צריך לסבסד, בגלל הנזק הבריאותי והסביבתי שהיא גורמת. אם חבר אינו מסתפק בסבון שהקיבוץ מחלק - הוא משלם את מלוא המחיר עבור הסבון הטוב שהוא מעדיף. אם הוא רוצה מילוי לעט פרקר שאינו בחלוקה חפסית - הוא משלם את מלוא המחיר - ללא התחשבנות נוספת, ללא הנחה, ללא סובסידיה! כך צריך לנהוג גם בסיגריות, המצרך המזיק ביותר!

האם אסור לאלה הסובליים מן העסק, ליהנות מסרט, מהצגה, ממסיבה? הרי עוד לפני שהרט מתחיל, האולס דומה לתיאור הנביא: "והבית מלא עשן, ואמר: אוי לי כי נדמיתי" (ישעיהו ו' 5)!

אם לא נקפיד על החלטת הקיבוץ בדבר איסור עישון בזמן סרטים ומופעים, גם בית הבנים לא יחזיק מעמד זמן רב ויעטנו גם בו!

מכיוון שהקיבוץ טרם אישר את תקציב העיסון, אני מציע לקצץ בו לפחות 10%, כמו בתקציב הכלכלה. ואל יאמרו שמקציט פה רק לחלק מהחברים! גם ב"חיסול" הסרדי-ניט בארוחת הבוקר מקציט רק לחלק מן החברים: אותו חלק האוכל סרדינים. וכך בכל דבר: מקציט רק לאלה המשתמשים באותו מצרך!

דבר שני: הנוער מתחיל לעשן כדי לחקות את "הגדולים". הם מדמים בנפשם שעל ידי העיסון נהפכים למבוגרים יותר. את המלחמה בעישון צריך לנהל עוד במוטד, להעמיד את העישון במקומו הנכון, להסביר שהמעשן איננו "גיבור", דמות סרצווי לחקות אותה, אלא שהוא מוכר את נפשו לשטן הני-קוטיץ ונהפך לעבד הסיגריה לכל ימי חייו.

א ב ר ה ס מ ה ר ש ק

לא לקחת!
לא לשבור!

דבר שלישי וחשוב ביותר - לא לתת תקציב למתחילים לעשן, או לחלק אותו שווה בסוה גם לשאינס מעשנים, שיוכלו לקנות בו מה שלבט חפץ - טוקולד, גלידה, בוטנים או לאגור לנסיעה לחו"ל. כל דבר עדיף על סיגריות!

הנה רשימת מחירים:

- צלחת שטוחה 51 ל"י
- צלחת עמוקה 51 ל"י
- ספל 27 ל"י
- כף 14 ל"י
- מזלג 14 ל"י
- סכין 37 ל"י
- קומקוט נירוסטה 300 ל"י

אי לכך אנו חוזרים ומבקשים מכל החברים לא לקחת כליס הביתה אלא להשתמש להבאת אוכל בכלי פלסטיק בלבד!

תודה!

ה מ ט ב ח

אילו היו שמים לב לשיעול הטורדני המתמיד המלווה את המעשנים הכרוניים וכן את הסיכון לתפקוד המיני המתגלה לאחרונה אצל מעשנים באחוז גבוה יותר - היה כל אחד חושב פעמיים לפני החלטתו להתחיל להצטרף למעשנים.

מה עולות לנו הסיגריות?

הרבה יותר מהתקציב הכספי הישיר שהגזבר מוציא! חלק מעלותן מצוי גם במנת הסבל והייסורים שבאו לחברים שלנו מהמחלה הממארת לפני שהלכו לעולמם, וגם לבני משפחתם ששהו במחיצתם! כל זה הוא חלק מן המחיר שאנו משלמים בעד העישון.

תוסיף לכך את נזק הדליקות הפורצות פה ושם (גם בכפר מנחם!) על פי רוב מبدלי סיגריות, וחשב מחדש את גובה המחיר!

ימי החדר

זה עתה יצא לאור - בהוצאת עם עובד
 ו"ספריית השדה", בשיתוף עם המרכז התק-
 לאי - ספר נאה בשם הקלאוה
 עובדת במושב. בפרק
 "בשערי הפרדס" כתב מתסור
 סידרת סיפורי-זכרונות מימיו-הוא וימי
 הקיבוץ (והגרעין לפני כן) במושב,
 ואם כל הספר ראוי לקריאה ועיון, הרי
 דברי מתסור קרובים לנו ומעניינים לנו
 במיוחד.

הדף מוטבע קטנה שבכרוך, כ-10 ק"מ צפונה מפתח-הקתה
 הדף 1933. מוטבע קטנה שבכרוך, כ-10 ק"מ צפונה מפתח-הקתה
 אנו מגילת אלפים עמדות המשנה כשהיא יסגרתה ל"א
 קיבוץ עמלני, שבת צמד בלחנפס ב"ה וישיבה הקהילה א"ו, ובעתיד לא
 מתי? ילך להתישבות, ככל הקיבוצים האחרים. השרון נחשב או כ"א
 ציוני. הפרדסים כאן הם מהמעמד הבינוני שעלה מפולין. ציונים פורני
 סיבים. הם מעסיקים פועלים עברים ומשלמים 20 גרוש שכר יום-עבודה
 אמנם בסביבה הקרובה ביותר-גובלים עם פרדסים הפרדסים של פתח
 חקת, בעלותם של אותם פרדסים עשירים, אשר אינם נותנים דרישה
 רגל לפועל היהודי בפרדסים. אך במושב הקטנה שבשרון, האיכרים
 שגם הם עניים עובדים, מעסיקים פועלים יהודים, ויחסי העבודה הם טובים
 ציבור הפועלים הקטן שבמושב מקבל אותנו ברועות פתוחות. זה
 היה לנו כלום. מה עושים? - ובכן, מוכיר מועצת הפועלים מעמד לרשות
 את צריף המזכירות, הוא מעביר את שולחנו לאחת הפינות של החדר
 ואת יתרת השטח הוא מסר לרשותנו, להעמיד בו כמה מיטות, לסדר
 "מטבח", גם מחסן כלים, כמובן היינו לסודיות מספר שהבאנו עמנו
 הסודיות - הוא "הנשק האישי" של כל אחד מאתנו. בלעדית - אז
 מה לעשות. וכשלא חספיק "השטח" של צריף מועצת הפועלים - מקיפים
 על ידו, באמצע המושבה, אחל וכו' 5 מיטות ל-10 חברים. ומחלת למיטות -
 כל רכושנו, בארגוני-שדה.

הימים הם ימי נטיעות של פרדסים חדשים באיזור זה, והפעם העבודה
 מרובה הן בנטיעות החדשות והן בעיבוד הפרדסים הישנים. כאמור
 לא היה לנו כלום, אמילו בלייבית, מיטות, צריף או אהלים. החלטנו
 אפוא "אדיגרייס" (ביטוי בידיש מאותם הימים, שניתן לתרגום בעברית
 כמובן של מאמץ יתר מעל ומעבר לכוחות הרגילים, בבחינת "להיקרב
 לגורמים"). ומיניושו של דגדג - הואיל וכל אחד סודר לעבודה בפרדס
 מסוים, לשמירה שעות של היום, כרגיל - וחלטנו להשתכר כסף נוסף
 על-ידי ביצוע עבודה בקבלנות בשעות שלפני התחלת העבודה הרגילה -
 היינו עם עלות השחר - ועד שעה 7 בבוקר, וכן גם כתום שעות העבודה
 הרגילות ועד שקיעת השמש.
 ואכן, מאמץ זה נשא פרי, וכעבור זמן קצר כבר יכולנו לסיים
 בעד הסודיות, שקנינו אותן בהקפה, לרכוש בלייבית הכרחיים ולסדר
 את המטבח. כמו כן קנינו עוד מספר מיטות, לבל נצטרך להמשיך ולישון
 שניים במיטה אחת. גם אחל נוסף לרכושנו, ומלאי של מזון. בקיצור
 התעשרנו. כל זה געשה בסיועם הפעיל ובמעורבות מרבית של כל הפועלים
 במושב, אשר הרגישו את עצמם בצדק, אם כי לא היו חברי קיבוץ.
 כמשפתה אחת עמנו.

רק תאמנה את הפזאל הנאל!

לפני כשועיים הלך לעולמו אחד
 המורים הדגולים, ממעצבי החינוך
 במוסדות החינוך של הקיבוץ הארצי,
 הריהו פולי פדן, מראשוני
 המחנכים במוסד במשמר העמק (כיום
 מוסד "סומריה"). ראוי להקטיב
 לדבריו שאמר, כפי שצוטטו ב"על
 המשמר" מפי חניכה ומורה-עמיתה שלו
 נעמי חיון מקיבוץ מגידו:

" המוסד - זאת יצירה שיש בה
 רעיון גדול. אטור שאכזבות או
 כשלונות יזינו אותנו מאמונה בו.
 המפעל הזה שוה כל
 מאבק! את השלמות הזאת של חיי
 נוער - שהיא טובה ועדיפה על כל
 צורת חינוך אחרת - יש לטפח
 ולשמור היטב, לא נמיר אותה ולא
 נוותר עליה!"

גם לחברת הנעורים היה לפולי משהו
 ברור מאוד להגיד: "אני מאמין בכט
 ולכן יש לכם זכות לחיי נוער עצמא-
 יים. כל כך הרבה ניתן ליצור על
 הגבעה הזאת; כל מה שכבר נוצר ונעשה
 פה זה רק מעט ממה שאתם יכולים
 עוד לעשות - היום, מחר, השנה,
 כל קבוצה, כל מחזור, בכל שטח.
 רק תמסו את הזכות הזאת, ואנו
 המבוגרים נעזור לכם בכך."

ניצחון

דוד ליאון
 נפטר בגיל 41
 30.3.76

תאי הוואיר

שוב בגרה לה להקה חדשה בלול כנף, שוב יש להשכים קוט או לאחר בלילה, להפ- שיל שרוולים ו... להעמיס. בתקופה זו המשחטות סגורות עד לצאת חג הפסח, ועל כן יהיה יעד המשלוחים "השוק החי" - ישר לעקרות הבית המתכוננות לחג. הפעם יהיה זה מיבצע ללא תקדיט: כשני שליש של מידגר עומד להיות משווק תוך 5 ימים, ולשם כך הוכרו על גיוס כל בחור וטוב כמעט מדי יום ביומו. בסוף השבוע הבא יהיו גברי כפר מנחם יותר שריריים, יותר עייפים, וכמובן יותר מאוסרים מן הזכות שנפלה בחלקם לתרום תרומה אישית כל כך למצוות הגברת היי- צור החקלאי והזנת אזרחי ישראל בימי הפסח.

עט המיתון בהזמנות ובמכירות שגרתיות במפעל הקרמיקה, הוחלט שם "ללכת אל העם". פנחס תפס יוזמה, משה ושאר אנ- שי הצוות נרתמו למשימה, והם ארגנו "יום בזאר" במוסדות ציבור בערי הדרום והזמנות מרוכזות של שי-פסח לציבור שלם של עובדי בית חרושת פה ושם. עד כה התנהלו מבצעים אלה באסדוד, אשקלון, רחובות, ת"א - ועוד ידס נטויה!

עד כה נמכרו מוצרים במאות אלפי לירות, ויזמי הקרמיקה מתכוונים להמשיך ללכת בדרך זו גם אחרי חג הפסח, גם אחרי היריד הקיבוצי הגדול העומד להיערך בקרוב בתל אביב. בהצלחה!

האם אלה הם פתחי סיכוי לצאת מן המסגר או שמא אינם אלא נקודות אור זעירות המבצבצות בקושי מתוך האפילה המשקית? איך אנו יודעים, כי לא נמטר לנו מידע. "מצבנו לא רק שאינו יותר קל משאמרנו, כפי שטוענים לשונות בלתי-אחראיות בקי- בוך, אלא הרבה יותר קשה", כך הכריז רכז המשק בשיחת הקיבוץ האחרונה.

האם די בנאומים כלליים שכאלה? האם די בגזירות וקיצוצים, ב"הידוק החגורה"? מדוע לא מתלווה לכל אלה זרימת אינפור- מציה מתמדת, רצופה, בהירה, המשתפת את כולנו בתהליכים העוברים עלינו, בבעיות, הישגים, תחזיות? בתכניות שונות להגברת הייצור? בשאלות שענף, שירות או קיבוץ שלם מתלבט בהן? נראה כי מסירת מידע היא מאושיות כל משטר דמוקרטי - והנה אצלנו יש בצורת נוראה במידע משקי (ולא רק מסקי). העלון מרגיש ריק מאחד העיקרים החייבים להיות בו ועורכיו אינם יודעים איך להמשיך כך.

בנות "סמך" התחילו ביום הדין השני בכך צעד רציני לקראת החלל. גיוסן - 18.4.

ד"ר ג'קי הורנר יצא לפני השוק לביולוגיה (בגדר הטובה בגבול לבנון) ולא יחזור לפני מחצית אפריל. כולקו איתו ליל לופינסקי, אך בסופו של דבר - וכל המבקש תור יתאם זאת במידה.

מי שלא נבהל מהכותרת "סדר אנטימילי" ובא לחזות בו, היה שופר למועצה בלתי- רגילה, בליל שבת שעברה. החדש המצוייר "סחרחרת" הצטיין ביופי כיווה, בנדר אנושי ובדמיון-פרא נדיר.

ברכת מזל טוב
לשמואל כספי ולמשפחה -
במלאת לו 65 שנה

למשפחות בן-אשר ושביל
בהולדת הנכד -
בן לחנה ואהוד

הפעילים ביותר בכפר בתקופה האחרונה הריהם... תאי הדואר שלנו: בכל פעם הם קמים בלילה בהיר אחד וזזים למקום אחר, מפתיע, בלתי-צפוי ועכסיו גם מרגיז נוצרה דחוסת וצפצופת כזאת ב"כוך" החדש, שהרבה מאיכות חיינו נחנקת בו, וקשה קשה מאוד לסאת את ההפרעות ההדדיות שם. כולנו מבינים את הצורך בלוח מודעות חדש ואף שמחים לקראתו, אך אנא היטבו פעם נוספת אם אכז עלינו לשלם עבורו מחיר כזה של דוחק ואי-נעימות!

ולבסוף, אחרי כל הקיסורים וספיכות מרה שחורה, יש לנו גם בשורה משמחת שהגיעה לשולחן המערכת ממש ברגע האחרון: צו ות חגיגות ה-40 חיי וקייט!! הוא אפילו - בניגוד לסמועות הזדוניות שרווחו כאן - פעיל, מתכנן, יוזם ומארגן. רכזו צבי קרן מודיע, כי בעוד 3 שבועות, בליל שבת ה-11 באפריל, יתקיים ערב "חוליות בשרשרת". פרטים יבואו.

על ארם!
י.ד.